

சபைக்கான அபிஷேகம் THE ANOINTING OF THE CHURCH

“நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது” – 1யோவான் 2:27.

இஸ்ரவேல் தேசத்துடனான தெய்வீக ஏற்பாட்டின் கீழ் முழு ஆசாரியத்துவத்தையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிற அவர்களுடைய பிரதான ஆசாரியர்கள் பரிசுத்த அபிஷேக எண்ணெய் என்று அழைக்கப்படுகிற விசித்திர வகையிலான விலையுயர்ந்த வாசனை திரவியத்துடன் கூடிய ஒரு அபிஷேகத்தின் மூலம் பதவியில் அமர்த்தப்படுகின்றனர். இந்த எண்ணெய் ஒரு விசேஷித்த விதியமைப்பின்படி உருவாக்கப்பட்டபடியால், மரண தண்டனை மீது அதைப் பயன்படுத்த ஜனங்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இஸ்ரவேல் ஒரு இராஜ்யமாக ஆனபிறகு அதன் இராஜாக்களும் இந்த பரிசுத்த அபிஷேக எண்ணெயால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டனர்.

பிற்பாடு ஒரு ஒருங்கிணைந்த ஊழியத்தின் நிழலாகக் காண்பிக்கப்பட்ட ஆசாரியர் மற்றும் இராஜா என்கிற இந்த இரண்டு அலுவல்கள், அது இராஜை ஆசாரியராக, ஒரு ஆசாரிய ராஜாவாக தம்முடைய சிங்காசனத்தின்மீது இருக்கிற ஒரு ஆசாரியராக இருந்த ஒருவரில் அதன் நிஜத்தைக் காணச்செய்தது. இந்த ஒன்றுபட்ட அலுவலின் ஒரு நிழலை மெல்கிசேதேக் என்ற நபரில் வேதம் நமக்குக் கொடுக்கிறது. அவர் சாலேமின்(சமாதானத்தின்) இராஜாவாகவும், உன்னதமான தேவனின் ஆசாரியராகவும் இருந்தார் என்று அவரைப்பற்றி எழுதப்பட்டிருந்தது(ஆதி 14:18-20; எபி 7: 1-17). இவ்வாறு வசனங்களுடன் வசனங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதன் மூலம் உலகத்தை ஆசீர்வதிக்கிற மாபெரும் பணியை நிறைவேற்றவிருக்கும் மேசியா, இராஜா மற்றும் ஆசாரியர் என்கிற இரண்டு அலுவல்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஒருவராக இருக்கப்போகிறார் என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம்.

நிழலை நெருக்கமாக சோதித்துப்பார்க்கையில், பிரதான ஆசாரியரை அவரது பணியில் அமர்த்தும்போது மாத்திரமே பரிசுத்த அபிஷேக எண்ணெயானது அவருடைய தலையின்மீது ஊற்றப்பட்டது என்பதை நாம் காண்கிறோம். அவருடைய தலையின்மீது பெருமளவில் தாராளமாக ஊற்றப்பட்ட அந்த எண்ணெய், அவருடைய ஆசாரிய வஸ்திரங்களின் அங்கிகளின்மேல் இறங்குகிறதாயிருந்தது. பின்னர் நாம் பார்ப்பதுபோல் இந்த சூழ்நிலையும் கூட நிழலாய் இருந்தது.

நிழலிலிருந்து நிஜத்திற்கு முன்னோக்கிச்சென்று பார்க்கையில், சாத்தானைக் கட்டுகிற எல்லா தீய செல்வாக்குகளையும் கட்டுப்படுத்துகிற, முழு உலக மனுக்குலத்திற்கும் தேவனுடன் சீர்பொருந்தச் செய்வதற்கான ஒரு முழு வாய்ப்பை வழங்குகிற ஒரு மாபெரும் மேசியாவின் இராஜ்யம் பூமியில் நிறுவப்பட இருக்கிறது என்பதை போதிக்கிற வேத வசனங்களை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இந்த இராஜ்யத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு மாபெரும் ஆசாரிய வேலை செய்யவேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் கூட நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். இதுவும் மேசியாவின் மாபெரும்வேலையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கும். இது இப்படியாக இரட்டிப்பாக காண்பிக்கப்படுகிறது. அதாவது இராஜாவாக மனுக்குலத்தின் ஆசீர்வாதத்திற்காக இருப்புக்கோலால் அவர் அவர்களை ஆட்சிசெய்வார் என்றும், ஆசாரியராக அவர் அவர்களை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி, அவர்களுடைய நோய்களை குணமாக்கி, அறிவுரைகூறி, உயர்த்துவார் என்பதையும் காண்பிக்கிறது.

மகிமையின் நம்பிக்கையாக கிறிஸ்து உங்களில் இருக்கிறார்

தங்கள் மேசியா, பூமியின் எல்லாக் குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதிக்கிற ஆபிரகாமின் வாக்குத்தத்தத்தின் சந்ததியாக இருக்கவேண்டும் என்பதை இஸ்ரவேல் தேசம் நன்கு புரிந்திருந்தது. ஆனால் நம் கர்த்தரின் முதலாம் வருகை வரை, இந்த வித்து ஒரு தனிப்பட்ட நபருக்கும் அதிகமானோரைக் கொண்டிருக்கும் என்பதை புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த உண்மையை நம் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்த அப்போஸ்தலர் பவுல், மேசியா ஒரு தனிப்பட்ட நபர் அல்ல, மாறாக ஒரு தலைமைத்துவத்தின் கீழ் இருக்கும் ஒரு கூட்டம், இது முந்தைய யுகங்களில் மறைக்கப்பட்ட இரகசியமாய் இருந்தது என்று அறிவிக்கிறார் (எபே3:2-7 ; கொலே 1:25/27). மேலும் இந்த மேசியா பலதரப்பட்டோரை உள்ளடக்கினவராக இருப்பார் என்பது மாத்திரமல்ல, அநேக தேசங்களின் மத்தியிலிருந்து இவர்கள் கூட்டிச்சேர்க்கப்படவேண்டும்.

இந்த இரகசியத்தை சிலர் மாத்திரமே புரிந்துகொள்ளமுடியும். அநேகர் இதை இன்னும் புரிந்துகொள்ளவில்லை. உண்மையில் இது ஒரு விசேஷ வகுப்பாரால் மாத்திரமே புரிந்துகொள்ளப்படும், அவர்களுக்கென்றே இது வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கவிசேஷயுகம் சாலமோனைக் காட்டிலும் பெரியவராய் இருக்கிற இந்த மாபெரும் நிஜமான இராஜாவின் தேர்ந்தெடுத்தலுக்காக தனியாக பிரித்துவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாபெரும் நிஜமான இராஜை ஆசாரியர் மெல்கிசேதேக்கினால் குறிப்பிடப்படுகிறார். நிஜமான ஆசாரியர் மற்றும் இராஜாவாக இந்தக் கூட்டத்தின் அங்கத்தினர்களாக இருக்கும் நபர்களுக்காக இந்த யுகத்தின் அழைப்பு இருக்கிறது.

அங்கத்தினர்களுக்கான நிபந்தனைகள்

இந்த இராஜ்ஜிய வகுப்பாரின் அங்கத்தினர்களாக மாற விரும்பும் அனைவரும், தேவ தயவு அவர்களுக்கு வரக் காரணமாயிருக்கிற நம் கர்த்தராகிய இயேசுவை நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். “அவராலேயன்றி வேறொருவராலும் இரட்சிப்பு இல்லை. நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு வானத்தின் கீழ் எங்கும் மனிதர்களுக்குள்ளே அவருடைய நாமமே அல்லாமல் வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படவும் இல்லை”. கிறிஸ்துவின் மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலிலிருந்து ஜீவனுக்கான ஒரு புதிய வழி திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிறிஸ்து தம் சரீரமாகிய சபையின் தலையாக இருப்பார், முழு சபையும் மாபெரும் நிஜமான தீர்க்கதரிசி, ஆசாரியர் மற்றும் இராஜாவை நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்த ஆபிரகாமின் வித்தை பூர்த்திசெய்யும்—கலா 3:8,16,29.

எனவே அர்ப்பணிப்பில் தேவனுக்கு தங்களையே பலியாக ஒப்புக்கொடுத்திருக்கிற அனைவரும், சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு எஜமானை பின்பற்றுவார்களாக. அவர் ஜீவித்ததைப்போல அவர்களால் முடிந்தவரை ஜீவித்து, அவருடைய அடிச்சுவடுகளில் நடப்பார்களாக. நாம் மாம்சத்தின்படி பரிபூரணர்களாக இருக்க முடியாது என்றாலும், அதேசமயம் தேவன் அபூரணமான எதையும் அங்கீகரிக்கமுடியாது என்றாலும், நம் உள்ளுணர்வு மற்றும் சித்தத்தினுடையதாகவே நம் பரிபூரணம் இருக்கிறது, இவ்வாறு மீட்பர் மூலமாக அவரிடத்தில் அங்கீகாரம் பெறவேண்டும்.

யூதருடைய பிரதான ஆசாரியர் பணியில் அமர்த்தப்பட்டவேளையில், அவர் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட நிழலான காட்சியை திரும்பிப் பார்க்கும்போது, அதை நினைத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மாபெரும் நிஜமான ஆசாரியர் யோர்தானில் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டார் என்பதை நாம் உணர்கிறோம். அங்கு கிறிஸ்துவின் கூட்டத்தாரது தலையாயிருக்கிற நம் கர்த்தராகிய இயேசு, பரிசுத்த ஆவியை அளவில்லாமல் பெற்றுக்கொண்டார். பெந்தெகொஸ்தேவின்போது, நிஜமான அபிஷேக எண்ணெய் சபையின்மீது கீழிறங்கி வரத் துவங்கியது. நிழலில் பிரதான ஆசாரியனின் தலைமீது ஊற்றப்பட்ட எண்ணெய் அவரது அங்கிகளின் ஓரத்திற்கு வழிந்தோடியதுபோல, பரிசுத்த ஆவியும் சபையின் தலையிலிருந்து கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கடைசி அங்கத்தினர் வரை இறங்கிவருகிறது – சங் 133:1-3.

கிறிஸ்துவின் முழு கூட்டத்தாரும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டனர்

இந்த அபிஷேகத்தை பிதாவிடமிருந்து நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் மூலமாக நாம் பெறுகிறோம். “சகலமும் பிதாவினுடையதாயிருக்கிறது, குமாரன் மூலமாய் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது”(1கொரி8:6). பிதாவானவர், குமாரன் மீது பரிசுத்த ஆவியை வழங்கி அதை அவருடைய சரீரத்தின்மீது பொழியும்படி அவருக்கு அங்கீகாரம் கொடுத்தார். பரிசுத்த ஆவி அருளப்படுதல், முழுசரீரத்திற்கான அபிஷேகமாக இருக்கும்படி வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால் பிதா தலையை அங்கீகரித்தபொழுது, சரீரத்தையும் அங்கீகரித்தார். சபையின் கறைகளை மூடுவதற்கு கிறிஸ்து தம் புண்ணியத்தை சுமத்தியபோது, நம்மை பிதா ஏற்றுக்கொள்ளும்படி அவர் செய்தார். இந்த ஏற்றுக்கொள்ளுதல் பெந்தெகொஸ்தேவில் அப்போஸ்தலர்கள் மீது வந்த அக்கினியமான நாவுகள் போன்றவற்றால் வெளிப்புறமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஆயினும் இந்த வெளிப்புற வெளிப்படுத்துதல் மிக முக்கியமான காரியமாக ஒருபோதும் இருக்கவில்லை. அப்போஸ்தலர்கள் தெய்வீக வல்லமையின் எந்த விசேஷித்த வெளிப்படுத்தலும் இல்லாமல் பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பெந்தெகொஸ்தேவில் இறங்கின அக்கினியமான நாவுகள், நம் கர்த்தருடைய ஞானஸ்நானத்தில் அவர்மீது வந்து ஓளிர்ந்த புறாவைப்போல, கண்களுக்கு தொடர்ச்சியாக காணப்படவில்லை. புறா மற்றும் ஓளிச்சுடர் ஆகிய இரண்டும், வாக்களிப்பட்டு ஆசீர்வாதமும் வல்லமையும் வந்திருந்தது என்பதைப் பார்க்கின்றவர்களை நம்ப வைக்கும் நோக்கத்திற்கான வெளிப்புற பிரதிநிதித்துவங்களாக மாத்திரமே இருந்தன.

அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கூட்டத்திற்குள், மனம்மாறிய முதல் புறஜாதியானாகிய கொர்நேலியு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டபோது, அங்கு இயேசுவின் பின்னடியார்களுக்கு பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்பட்டிருந்தது என்ற உண்மையின் மற்றொரு வெளிப்படுத்துதல் இருந்தது. எனவே எந்த ஒரு உண்மைக்கும் அநேக வெளிப்பாடுகள் இருக்கக்கூடும். இப்போதும் கூட தேவன் பரிசுத்த ஆவியை வழங்கியிருந்ததை காண்பிப்பதற்கான ஒரு வெளிப்பாடு கொடுக்கப்படலாம். ஆனால் அப்படிச் செய்வதனால் பரிசுத்த ஆவி ஏற்கனவே அங்கு இருந்தது என்ற உண்மையை சுட்டிக்காட்ட மாத்திரமே செய்வார். பெந்தெகொஸ்தேவில் சபை பெற்றுக்கொண்ட அபிஷேகம், நம் கர்த்தரின் அடிச்சுவடுகளில் அவரைப் பின்பற்றுவதற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களுக்கான தெய்வீக ஒப்புதலாக, தெய்வீக அங்கீகாரமாக இருந்தது. இவ்வாறு ஒரு சபை இருக்கவேண்டும் என்ற உண்மையின் வெளிப்புற செயல்விளக்கத்தை தேவன் கொடுத்தார்.

பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து துவங்கி, இதே சவிசேஷ அழைப்பு உலகம் முழுவதிலும், அதாவது தேவனாகிய கர்த்தர் வரவழைக்கும் தூரத்தில் உள்ள யாவருக்கும் சென்றிருக்கிறது(அப்2:39). அந்த அழைப்பின் விதிமுறைகளையும் நிபந்தனைகளையும் ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கூட்டத்துக்குள் வருகிறார்கள். நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் வரும்போது, இந்த அபிஷேகத்திற்குள் வருகிறோம். நாம் இயேசுவின் சரீரத்திற்குள் வரவில்லை, மாறாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட (தலை மற்றும் சரீரமாகிய) கிறிஸ்துவின் இந்த

அடையாளமான சரீரத்திற்குள் வருகிறோம். நாம் தேவனுடைய சுதந்தரவாளிகளாக, நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் உடன் சுதந்திரவாளிகளாக இருக்கிற இந்த நிலைமைக்கு நுழைகிறோம். இந்த சுவீசேஷ யுகம் முழுவதும் இந்த அபிஷேகம் சபையில் தொடர்ந்து இருந்துவருகிறது. நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது, அது உங்களில் தொடர்கிறது. இந்த அபிஷேகத்திற்குள் ஒருபோதும் வராதவர்கள் சபையாக ஒருபோதும் இருக்கமாட்டார்கள்.

அபிஷேகமும் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலும்

நாம் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை எப்படி

அறிந்துகொள்வது என்பது காரியத்தின் மற்றொரு பகுதியாயுள்ளது. பெந்தெகொஸ்தேவில் சபை துவங்கினபோது, இந்த அபிஷேகத்தை விவரித்துக் காண்பித்த வெளிப்புற அடையாளங்கள் – அதாவது ஆவியின் வரங்கள், அந்நிய பாஷை பேசும் வரங்கள் போன்றவை அங்கு இருந்தன. அவைகள் வெறுமனே வெளிப்புற வரங்களாயிருந்தன. மேலும் இவைகள் ஓசையிடுகிற கைத்தாளம் போலவும், சத்தமிடுகிற வெண்கலம் போலவும் இருக்கும் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்குக் கூறுகிறார் (1கொரிந் 13:1-3). இந்த வரங்களைப் பெற்றவர்கள் வெறுமனே வெளிப்புறமானவழியில், முறையான வழியில் தேவனுடனான உறவுக்குள் வந்திருக்கலாம். ஆவிக்குரிய காரியங்களில் உண்மையான முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தாதவர்களாகவும் இருக்கலாம்.

இந்த அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கூட்டத்திற்குள் நாம் வந்தபிறகு, இவ்வாறு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பாராக நம்மைப்பற்றி பேசவும் சிந்திக்கவும் ஆரம்பித்ததில் இருந்து, அங்கு நாம் உண்மையாகவே இந்த வகுப்புக்குள் நுழைந்திருக்கிறோம் என்ற வெளிப்பாடு படிப்படியாக வரும் என்பது தேவனுடைய ஏற்பாடாக இருப்பதாகக் காணப்படுகிறது. இந்த சான்று அந்நிய பாஷைகள் பேசுவது போன்றவைகளினால் இருக்காது. மாறாக, பரிசுத்தஆவியின் கனிகள் மற்றும் கிருபைகளின் – அதாவது, சாந்தம், பொறுமை, தயவு, நீடியபொறுமை, சகோதர சிநேகம், அன்பு ஆகிய ஆவியின் கனிகள் மற்றும் கிருபைகளின் தோற்றத்தினால் இருக்கும். கிறிஸ்துவின் ஆவியினால் நாம் மேலும் மேலும் செயல்படுகிறவர்களாக ஆகியிருக்கிறோம் என்பதை அர்த்தப்படுத்துகிறதாக இந்த கனிகளின் வெளிப்பாடு காணப்படும்.

ஆனால் இங்கும் கூட நாம் இயற்கையான மனப்பான்மைக்கும், கிருபையில் வளர்வதனால் அடையப்பட்டதற்கும் இடையேயான வேறுபாட்டைக் காட்டவேண்டும். உதாரணத்திற்கு அதிக அளவு பொறுமையுடையோர் இருக்கிறார்கள், உண்மையில் அவர்கள் அதிகமான சோம்பேறிகளாக இருக்கிறார்கள். எனவே அவர்களின் பொறுமை ஆவியின் கனியாக இல்லை. இயற்கையான குணங்களையும், அடையப்பெற்ற கிருபைகளையும் வேறுபடுத்திக் காண்பிக்க, அந்த நபரின் இயற்கையான மனப்பான்மையை, அவர் கிருபையிலும் பரிசுத்தஆவியின் கனிகளிலும் அவர் வளர்ந்த வளர்ச்சியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவேண்டும்.

ஆவியின் அபிஷேகம் ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுதலைப்போல முற்றிலும் அதே போன்றதல்ல. அபிஷேகமானது மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் ஒரு விசேஷ வேலைக்காக அழைக்கப்பட்ட ஒரு விசேஷ வகுப்பாரின் ஒரு அங்கத்தினராக அங்கீகரிக்கப்படுவதோடு மாத்திரம் தொடர்புடையதாயுள்ளது. நாம் கிறிஸ்து மூலமாக தேவனோடு தொடர்புடையவர்களாக மாறினபோது நாம் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கூட்டத்தின் அங்கத்தினரானோம். ஆனால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் ஒட்டுமொத்தமாக முழு சபையை குறிப்பிடுகிற அதே சமயத்தில், பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுதல் ஒரு தனிப்பட்ட காரியமாயுள்ளது. நாம் சத்திய வார்த்தையினாலும் சத்திய வார்த்தை மூலமாகவும் பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுகிறோம் என்பதை பல்வேறு வழிகளில் வேத வசனங்கள் நமக்கு விவரிக்கின்றன.

சத்திய வார்த்தையின் மூலம் பரிசுத்தமாகுதல்

வேறு வார்த்தையில் கூறுவோமானால், சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் ஒருவரும் பரிசுத்தஆவியைப் பெறமுடியாது. இதற்கு ஒரு விளக்கமாக, அதிகமாக ஜெபித்த, தாராளமாக தான தர்மங்கள் செய்த கொர்நேலியு ஒரு நல்ல மனிதனாக இருந்தார். இருப்பினும் இவையெல்லாம் அவருக்கு பரிசுத்தஆவியைத் தரவில்லை. ஆனால் ஏற்ற சமயம் வந்தபோது, அதாவது யூதர்களுக்கான 70 வார தயவு முடிவுக்கு வந்தபோது, தேவதூதன் கொர்நேலியுவினிடத்தில் வந்து, பேதுருவை அவரது வீட்டிற்கு அழைப்பிக்கும்படியும், அவரால் சொல்லப்படும் வார்த்தைகளை கேட்கும்படிக்கும் அவரிடத்தில் அறிவுறுத்தினார் (அப்10: 22). வார்த்தைகள் அத்தியாவசியமாய் இருந்தன.

கிறிஸ்துவின் சபையின் அங்கத்தினர்களாக ஆவதற்காக, நம் தரப்பிலான புத்திக்கூர்மையுள்ள செயல்பாடு அங்கு இருக்கவேண்டும். அது ஏதோ ஒரு செப்படி வித்தையைப்போல் இருப்பதல்ல. எனவே சபாவப்படி என்னதான் உயர்ந்தவராக இருந்தாலும் எந்த ஒரு புறஜாதியானும் சபை வகுப்பாராக இருக்கமுடியாது என்பதை நாம் அறிவோம். நாகரீகமடைந்த ஜனங்களுக்கும் இதுவே உண்மையாய் இருக்கிறது. அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட கூட்டத்தினராக இருக்க வேண்டுமானால் எவரும் கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனோடு உறவுக்குள் வருகிற அறிவின் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். இந்தத் தகவலை எவரேனும் பெற்றிருக்கவில்லை என்றால் அவர் சபை வகுப்பைச் சார்ந்தவராக இருக்கமுடியாது.

தேவனுடைய வார்த்தையாய் இருக்கிற கவிசேஷசெய்தியே, ஜனங்களை தேவனுடனான உறவுக்குள் கொண்டுவரும். எனவே பரிசுத்தஆவியை பெறப்போகும் எவரும், முதலில் சத்தியத்தின் அறிவைப் பெறவேண்டும். அதன்பிறகு இந்த சத்தியம் அவர்மீது செயல்படும். முதலாவது அவர் நீதிக்கான தனது நிலைப்பாட்டை எடுக்கவேண்டும். அடுத்து கிறிஸ்துவை தன் மீட்பராக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதன்பிறகு கிறிஸ்துவை தன் இரட்சகராக ஏற்றுக்கொண்டபிறகு, அவர் முன்னோக்கிச்சென்று, நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளில் நடப்பதற்கு தன்னையே அர்ப்பணிப்பு செய்யவேண்டும். இது தேவனுடைய சித்தமாக இருக்கிறது என்று வெறுமனே அவர் புரிந்துகொள்வாரானால் அவர் கர்த்தரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருப்பார். பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருப்பார் என்று நாம் நம்புகிறோம். அதன்பிறகு அதுவரைக்கும் அவர் முறையான படிக்களை எடுத்த காரணத்தினால், அவர் இன்னும் அதிகமான அறிவுரையைப் பெறுவது தேவ கட்டளையாக இருக்கும்.

அபிஷேகத்தின் நோக்கம்

இது எந்தஅளவு தானாகவே நடக்கும் என்று நாம் உறுதியாக அறியாதிருக்கலாம். ஒரு திறமையான மனிதன் தானாக இயங்கும் நிலைகளின்மீது பெருமளவில் செயல்படுவதுபோல, மாபெரும் சிருஷ்டிகர் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வேலை செய்வதற்கு தானாக இயங்கும் நிலைகளையே கொண்டிருப்பார். மேலும், ஒரு அடி எடுப்பது ஒரு பலனுக்கு வழிநடத்தும், மற்றொரு அடி எடுப்பது அடுத்த பலனுக்கு வழிநடத்தும். தேவன் தாமாகவே செயல்படுகிற சில மாபெரும் கொள்கைகளை உடையவராய் இருக்கிறார். அதன்படி, கிறிஸ்துவின்மீது அவர் ஏற்றுக்கொண்ட அனைவரும் குறிப்பிட்ட ஆசீர்வாதங்களை தனிப்பட்ட முறையில் பெற்றுக்கொள்வார்கள். அந்த தனிப்பட்ட நபர் தேவையான அடிகளை எடுத்தவுடன், தன்னுடைய நிகழ்வுகளில் தெய்வீக ஆசீர்வாதமும் வழிகாட்டுதலும் இருப்பதை உணர்ந்துகொள்வார்.

அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட அனைவரும் சபையின் மாபெரும் தலையானவரின் சிந்தையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எனவே நாம் தனிப்பட்ட விதத்திலும் ஒட்டுமொத்தமாகவும் கிறிஸ்துவில் நிலைத்திருக்கத் தேடவேண்டும். ஏனென்றால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பாருக்குள் நாம் வந்திருக்கிறதுபோல அந்த வகுப்பாரில் இருந்து வெளியே போவதற்கும் நமக்கு சாத்தியம் இருக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் நிலைத்திருப்பதற்கு, புது சிருஷ்டிகளாக நாம் கிருபையிலும் அறிவிலும் அன்பிலும் வளரவேண்டும். ஏனென்றால் புது சிருஷ்டிகளாக நம்முடைய ஓட்டத்தின் முடிவுவரை நாம் உண்மையுள்ளோராய் இருப்போமானால், முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பரிபூரணப்படுத்தப்பட்டு, நம் கர்த்தரும் இராஜாவுமாயிருப்பவரோடு சிங்காசனத்தில் அமருவோம் – வெளி 3:21.
